

slaget, tror jeg, at den højtærede Minister sigtede til — at det vilde være urigtigt, absolut uforsvarligt, om det andet Ting havde sagt, at Betingelsen for de tre første Love er Gennemførelsen af Tiendeloven. Der er heller ikke faldet en eneste Ytring i det andet Ting, der gaar i den Retning, og det vilde være aldeles urigtigt at sige noget saadant. De ere aldeles ikke sammenkoblede. Kunne vi faa alle fire Love gennemførte, hilser jeg det med Glæde, kunne vi blot faa de tre, er jeg ogsaa glad derved, saa faa vi den fjerde senere. Jeg er glad ved at faa gennemført, hvad der kan gennemføres, naar det gaar i Retning af Befolkningens Ønsker. Men jeg gentager, at ingen af os har Ret til at diktere de andre Lovgivningsfaktorer Betingelser, absolutte Betingelser for den fortsatte Forhandling.

Jeg var glad ved at høre, at det ærede Medlem ikke rørte ved, hvad jeg havde sagt om Grundlaget for de to direkte Skattelove. Jeg tillader mig at tro, at han altsaa alligevel er enig med mig i, at paa det selvsamme Grundlag paa hvilket de to direkte Skattelove have foreligget for os i de foregaaende Aar, foreligge de to direkte Skattelove for os igennem Skattekommissionens Forslag. Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om, hvorvidt han har sagt, at der ikke var Grund til at vente, at Landstingets Flertal vilde gaa med til Skattekommissionens Forslag. Jeg har noteret det saaledes, men jeg har ikke læst det ærede Medlems Tale i Tidenden — jeg ved ikke en Gang, om den er trykt, i alt Fald har jeg ikke haft Lejlighed til at læse den — men forstod den saaledes, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Udtrykket er faldet saaledes. Men det glæder mig for saa vidt at høre, at det ærede Medlem ikke vil vedkende sig det, thi deri skimter jeg en Erkendelse ogsaa fra hans Side af, at der er en Mulighed for, at dette Ting dog ogsaa kunde gaa med til Skattekommissionens Forslag, idet han ikke tør absolut paastaa eller ikke vil have sagt, at vi ikke kunde vente det, og heller ikke vil sige det i dette Øjeblik.

Endnu en enkelt Bemærkning med Hensyn til Ejendomsskylden. Det ærede Medlem vilde hævde, at den var ikke det samme som den ophævede Land- og Ligningskat, for vedkommende Ejer fik strøget $\frac{6}{10}$ pro mille af den Gæld, han har — det var han berettiget til at fradrage. Ja, ifølge det ene Forslag er han berettiget til det, men ifølge Loven om den kommunale Beskatning er han ikke beret-

tiget til det, men skal bære det hele. Ifølge det ene Forslag er han altsaa berettiget til at søge det betalt ad anden Vej, hvis han kan; men vi have jo i de foregaaende Dage talt om Vanskelighederne ved den Historie, vi have talt om det, og jeg har været inde paa det før, saa jeg finder ingen Anledning til at gentage mine Bemærkninger i saa Henseende; men vi have her talt om den Mulighed, at det nok i Tidens Løb vilde føje sig saaledes, at Prioritetsejerne vilde vide at skyde dette Fradrag over paa Skyldneren.

Berthelsen: Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) udtalte sig i Gaar mod en Del af det, jeg udtalte forleden Dag. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har til Dels svaret derpaa. Det var navnlig mine Udtalelser om Stillingen mellem By og Land, det gjaldt. Jeg skulde have sagt omtrent saaledes, at naar de havde det godt paa Landet, havde de det ogsaa godt i Byerne. Jeg tilstaar, at jeg har sagt det, og at jeg kun har sagt, hvad jeg ansaa og fremdeles anser for rigtigt. Jeg er i dette Tilfælde saa heldig at kunne henvise til, at i alt Fald et af det høje Tings ærede Medlemmer er enig med mig deri. Det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) har gentagne Gange udtrykkelig sagt, at denne Sag ikke var af en saadan Beskaffenhed, at man kunde gøre Skel mellem Land og By og sige, at det var en Byrde, der blev kastet fra Landet over paa Byerne eller omvendt. Jeg kan ikke forstaa, at der kan fremkomme Udtalelser i modsat Retning hverken fra specielle Byrepræsentanter eller specielle Landrepræsentanter. Jeg kan ikke forstaa, at vi i vort lille Samfund have Raad til paa den Maade at gøre Skel. Der fremkom ogsaa i Gaar Udtalelser fra det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds, som gik ud paa, at Skatten skulde bæres af dem, der kunde taale det. Deri ere vi fuldstændig enige, idet jeg har hævdet, at Skatten skal lægges, hvor Skatteevnen er. Og naar det ærede Medlem, som vistnok vil regnes som en speciel Købstadsrepræsentant, har sagt, at der vilde fremkomme en Uretfærdighed imod eller kastes en Byrde særlig over paa Byerne, saa synes jeg, at der deri ligger en Anerkendelse af, at Skatteevnen særlig ligger i Byerne, og i saa Tilfælde er det egentlig ikke uretfærdigt, at Skatten ogsaa kommer til at ligge der — heller ikke i Henhold til det ærede Medlems egne Udtalelser. Det ærede Medlem kom